Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (štvrtá komora)

z 3. marca 2016*

„Nesplnenie povinnosti členským štátom — Sociálne zabezpečenie — Nariadenie (EHS) č. 1408/71 — Článok 46b — Nariadenie (ES) č. 883/2004 — Článok 54 — Starobné dôchodky — Pravidlá na zamedzenie súbehu — Osoby poberajúce starobný dôchodok v rámci vnútroštátneho systému a dôchodok štátneho zamestnanca v rámci systému iného členského štátu — Zníženie sumy starobného dôchodku“

Vo veci C-12/14,

ktorej predmetom je žaloba o nesplnenie povinnosti podľa článku 258 ZFEÚ, podaná 10. januára 2014,

**Európska komisia**, v zastúpení: K. Mifsud-Bonnici a D. Martin, splnomocnení zástupcovia, s adresou na doručovanie v Luxemburgu,

žalobkyňa,

proti

**Maltskej republike**, v zastúpení: A. Buhagiar a P. Grech, splnomocnení zástupcovia,

žalovanej,

ktorú v konaní podporuje:

**Rakúska republika**, v zastúpení: C. Pesendorfer a G. Hesse, splnomocnení zástupcovia,

**Spojené kráľovstvo Veľkej Británie a Severného Írska**, v zastúpení: J. Beeko, S. Behzadi-Spencer a V. Kaye, splnomocnené zástupkyne, za právnej pomoci T. de la Mare, QC,

vedľajší účastníci konania,

SÚDNY DVOR (štvrtá komora),

v zložení: predseda tretej komory L. Bay Larsen, vykonávajúci funkciu predsedu štvrtej komory, sudcovia J. Malenovský, M. Safjan, A. Prechal (spravodajkyňa) a K. Jürimäe,

generálny advokát: Y. Bot,

tajomník: V. Giacobbo-Peyronnel, referentka,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní zo 16. júla 2015,

* Jazyk konania: angličtina.

po vypočutí návrhov generálneho advokáta na pojednávaní 12. novembra 2015,

vyhlásil tento

## Rozsudok

1 Svojou žalobou sa Európska komisia domáha, aby Súdny dvor určil, že Maltská republika tým, že z maltských starobných dôchodkov odpočítava sumu dôchodkov vyplácaných v rámci dôchodkového systému verejnej služby iných členských štátov, porušila povinnosti, ktoré jej ukladá jednak článok 46b nariadenia Rady (EHS) č. 1408/71 zo 14. júna 1971 o uplatňovaní systémov sociálneho zabezpečenia na zamestnancov, samostatne zárobkovo činné osoby a ich rodinných príslušníkov, ktorí sa pohybujú v rámci spoločenstva, v znení zmenenom, doplnenom a aktualizovanom nariadením Rady (ES) č. 118/97 z 2. decembra 1996 (Ú. v. ES L 2, 1997, s. 18; Mim. vyd. 05/003, s. 3), zmenené a doplnené nariadením Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 592/2008 zo 17. júna 2008 (Ú. v. EÚ L 177, s. 1) (ďalej len „nariadenie č. 1408/71“) a jednak článok 54 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 883/2004 z 29. apríla 2004 o koordinácii systémov sociálneho zabezpečenia (Ú. v. EÚ L 166, s. 1; Mim. vyd. 05/005, s. 72), zmeneného a doplneného nariadením Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 465/2012 z 22. mája 2012 (Ú. v. EÚ L 149, s. 4) (ďalej len „nariadenie č. 883/2004“).

## Právny rámec

### *Právo Únie*

Nariadenie č. 1408/71

2 Článok 1 písm. j) nariadenia č. 1408/71 nazvaný „Definície“ stanovuje:

„Na účely tohto nariadenia:

…

j) právne predpisy znamenajú zákony, nariadenia a iné právne predpisy, ako aj ostatné súčasné a budúce ustanovenia na vykonanie opatrení každého členského štátu, vzťahujúce sa na časti a systémy sociálneho zabezpečenia upravené článkom 4 [ods. 1]

…“

3 Článok 4 ods. 1 písm. c) tohto nariadenia nazvaný „Vecná pôsobnosť“ uvádza:

„Toto nariadenie sa vzťahuje na všetky právne predpisy, ktoré sa týkajú týchto častí sociálneho zabezpečenia:

…

c) dávky v starobe;

…“

4 Článok 5 uvedeného nariadenia stanovuje povinnosť členských štátov uskutočniť vyhlásenie o rozsahu pôsobnosti tohto nariadenia. Tento článok znie takto:

„Členské štáty upresnia právne predpisy a systémy uvedené v článku 4 [ods. 1] vo vyhláseniach, ktoré sa oznámia a zverejnia podľa článku 97.“

5 Článok 46b tohto nariadenia nazvaný „Osobitné ustanovenia uplatňované v prípade súbehu dávok rovnakého druhu podľa právnych predpisov dvoch alebo viacerých členských štátov“ stanovuje:

„1. Ustanovenia o znížení, pozastavení alebo odňatí, upravené právnymi predpismi členského štátu, sa neuplatnia na dávky, ktoré sa vypočítavajú v súlade s článkom 46 ods. 2.

2. Ustanovenia o znížení, pozastavení alebo odňatí, upravené právnymi predpismi členského štátu, sa uplatnia iba na tie dávky, ktoré sa vypočítavajú v súlade s článkom [46] ods. 1 písm. a) bodom i), ak príslušná dávka je:

a) buď dávkou, o ktorej sa hovorí v prílohe IV, časť D, ktorej výška nie je závislá na dĺžke dosiahnutých dôb poistenia alebo bydliska,

alebo

b) dávkou, ktorej výška je určená na základe zápočtových období, ktoré mali uplynúť medzi dátumom vzniku poistnej udalosti a neskorším dátumom. V druhom prípade sa tieto ustanovenia uplatnia v prípade súbehu takýchto dávok:

i) buď s dávkou rovnakého druhu, okrem prípadov, keď bola uzavretá dohoda medzi dvomi alebo viacerými členskými štátmi, ktorá stanovuje, že to isté zápočtové obdobie sa nesmie započítavať dva alebo viackrát;

ii) alebo s dávkou typu, ktorý sa uvádza pod písm. a).

Dávky pod písm. a) a b) a dohody sú uvedené v prílohe IV, časť D.“

6 Článok 97 nariadenia č. 1408/71 nazvaný „Oznámenie podľa určitých ustanovení“ stanovuje:

„1. Oznámenia uvedené v článku… 5… sa adresujú predsedovi Rady [Európskej únie]. Uvádza sa v nich dátum nadobudnutia platnosti dotknutých právnych predpisov….

2. Oznámenia zaslané v súlade s ustanoveniami odseku 1 sa zverejnia v *Úradnom vestníku Európskych spoločenstiev*.“

Nariadenie č. 883/2004

7 Nariadenie č. 1408/71 bolo nahradené nariadením č. 883/2004, ktoré v súlade s článkom 91 tohto nariadenia a s článkom 97 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 987/2009 zo 16. septembra 2009, ktorým sa stanovuje postup vykonávania nariadenia č. 883/2004 (Ú. v. EÚ L 284, s. 1), nadobudlo účinnosť 1. mája 2010, dňom, keď bolo zrušené nariadenie č. 1408/71.

8 Článok 1 nariadenia č. 883/2004 definuje pojem „právne predpisy“ takto:

„Na účely tohto nariadenia:

…

l) ‚právne predpisy' znamenajú v súvislosti s každým členským štátom zákony, nariadenia a iné povinné ustanovenia a všetky ostatné vykonávajúce opatrenia týkajúce sa odvetví sociálneho zabezpečenia, na ktoré sa uplatňuje článok 3 ods. 1;

…"

9 Článok 3 tohto nariadenia nazvaný „Vecná pôsobnosť" vo svojom odseku 1 písm. d) stanovuje:

„Toto nariadenie sa vzťahuje na všetky právne predpisy, ktoré sa týkajú týchto častí sociálneho zabezpečenia:

…

d) dávky v starobe;

…"

10 Článok 9 uvedeného nariadenia nazvaný „Vyhlásenia členských štátov o rozsahu pôsobnosti tohto nariadenia" stanovuje:

„1. Členské štáty písomne oznámia… Komisii… právne predpisy a systémy uvedené v článku 3…. V takýchto oznámeniach sa uvádza dátum, od ktorého sa toto nariadenie bude uplatňovať na systémy uvedené členskými štátmi v ich vyhláseniach.

2. Tieto oznámenia sa každoročne predkladajú… Komisii a v potrebnom rozsahu sa uverejňujú."

11 Podľa článku 54 tohto nariadenia nazvaného „Súbeh dávok rovnakého druhu":

„1. Ak je súbeh dávok rovnakého druhu splatných podľa právnych predpisov dvoch alebo viacerých členských štátov, pravidlá na zamedzenie súbehu ustanovené právnymi predpismi členského štátu sa neuplatňujú na paušálnu dávku.

2. Pravidlá na zamedzenie súbehu sa uplatňujú na nezávislú dávku iba vtedy, ak daná dávka je:

a) dávka, ktorej výška nezávisí na trvaní doby poistenia alebo bydliska,

alebo

b) dávka, ktorej výška je stanovená na základe priznanej doby, ktorá sa považuje za dosiahnutú medzi dátumom, kedy sa poistná udalosť nastala a neskorším dátumom, a ktorý sa prekrýva:

i) s dávkou rovnakého typu s výnimkou prípadu, ak sa uzavrela dohoda medzi dvomi alebo viacerými členskými štátmi, aby sa predišlo tomu, že rovnaká priznaná doba sa zohľadní viac ako raz, alebo

ii) s dávkou uvedenou v písm. a).

Dávky a dohody uvedené v písm. a) a b) sú uvedené v prílohe IX."

Smernica 98/49/ES

12 Článok 1 smernice Rady 98/49/ES z 29. júna 1998 o zabezpečení doplnkových dôchodkových práv zamestnaných a samostatne zárobkovo činných osôb pohybujúcich sa v rámci Spoločenstva (Ú. v. ES L 209, s. 46; Mim. vyd. 05/003, s. 323) znie takto:

„Cieľom tejto smernice je chrániť práva účastníkov v doplnkových dôchodkových systémoch, ktorí sa pohybujú z jedného členského štátu do druhého, čím prispieva k odstraňovaniu prekážok vo voľnom pohybe zamestnaných a samostatne zárobkovo činných osôb v rámci spoločenstva. Táto ochrana sa týka práv na dôchodok rovnako v dobrovoľnom, ako aj povinnom doplnkovom dôchodkovom systéme, s výnimkou systémov, na ktoré sa vzťahuje nariadenie… č. 1408/71.“

*Vnútroštátne právo*

Maltské právo

13 Článok 56 maltského zákona o sociálnom zabezpečení (Maltese Social Security Act) stanovuje, že:

„Pokiaľ má určitá osoba nárok na iný starobný dôchodok, než je ten, ktorý bol v ktoromkoľvek momente ako celok prevedený, každý dôchodok získaný podľa ustanovení článkov 53 až 55 tohto zákona sa zníži o sumu uvedeného starobného dôchodku.“

Právo Spojeného kráľovstva

14 V prejednávanej veci sú relevantnými tri dôchodkové systémy platné v Spojenom kráľovstve, a to dôchodkový systém národnej zdravotnej služby (National Health Service Pension Scheme), hlavný dôchodkový systém verejnej služby (Principal Civil Service Pension Scheme) a dôchodkový systém ozbrojených síl z roku 1975 (Armed Forces Pension Scheme 1975), pokiaľ sa týka zamestnancov kráľovského letectva (Royal Air Force), ktorí nastúpili do služobného pomeru pred 6. aprílom 2005 (ďalej len spoločne „dotknuté dôchodkové systémy“). Hlavný dôchodkový systém verejnej služby a dôchodkový systém národnej zdravotnej služby boli zavedené na základe dôchodkového zákona z roku 1972 (Superannuation Act 1972). Ustanovenia týkajúce sa dôchodkového systému použiteľného na zamestnancov kráľovského letectva zahrnuté do dôchodkového systému ozbrojených síl z roku 1975 boli prijaté na základe právomocí zverených zákonom z roku 1917 o (vytvorení) vzdušných síl [Air Force (Constitution) Act 1917].

**Konanie pred podaním žaloby**

15 V nadväznosti na tri petície predložené Európskemu parlamentu maltskými občanmi, ktorí poukazovali na to, že ich maltský zákonný starobný dôchodok im bol podľa článku 56 maltského zákona o sociálnom zabezpečení znížený o sumu dôchodku, ktorý poberajú na základe dotknutých dôchodkových systémov, Komisia listom z 25. novembra 2010 zaslala Maltskej republike výzvu, v ktorej ju upozornila na možnú nezlučiteľnosť uvedeného vnútroštátneho ustanovenia s článkom 46b nariadenia č. 1408/71 a s článkom 54 nariadenia č. 883/2004.

16 Maltská republika na túto výzvu odpovedala listami z 27. januára 2011 a 28. decembra 2011.

17 Dňa 28. februára 2012 zaslala Komisia Maltskej republike odôvodnené stanovisko, v ktorom zopakovala svoj postoj a vyzvala ju na zabezpečenie súladu s týmto odôvodneným stanoviskom v lehote dvoch mesiacov od jeho doručenia. Maltská republika potvrdila svoj doterajší postoj v liste z 25. júla 2012.

18 Keďže odpoveď tohto členského štátu Komisiu neuspokojila, rozhodla sa podať predmetnú žalobu.

19 Rozhodnutiami predsedu Súdneho dvora zo 4. augusta 2014 sa Rakúskej republike a Spojenému kráľovstvu Veľkej Británie a Severného Írska povolil vstup do konania ako vedľajším účastníkom na podporu návrhov Maltskej republiky.

## O žalobe

### *O prípustnosti*

#### Argumentácia účastníkov konania

20 Maltská republika spochybňuje prípustnosť predmetnej žaloby, pričom tvrdí, že Komisia nemala podať žalobu proti nej, ale proti Spojenému kráľovstvu.

21 Maltská republika tvrdí, že dotknuté dôchodkové systémy neboli uvedené vo vyhláseniach, ktoré Spojené kráľovstvo uskutočnilo na základe článku 5 nariadenia č. 1408/71 a článku 9 ods. 1 nariadenia č. 883/2004, a to preto, že Spojené kráľovstvo sa domnievalo, že tieto dôchodkové systémy nespadajú do vecnej pôsobnosti týchto nariadení. Maltská republika zastáva názor, že ak Komisia nesúhlasí s vyhlásením, ktoré uskutočnil určitý členský štát v súvislosti s dávkami spadajúcimi do pôsobnosti nariadenia týkajúceho sa sociálneho zabezpečenia, je povinná preskúmať túto vec priamo vo vzťahu k dotknutému členskému štátu. Jediným členským štátom v prejednávanej veci, ktorý dokáže predkladať argumenty a dôkazy, je Spojené kráľovstvo. Žaloba podaná proti Maltskej republike teda predstavuje porušenie práva na spravodlivý proces.

22 Spojené kráľovstvo, ktoré ako vedľajší účastník podporuje v konaní Maltskú republiku, uvádza, že Komisia sa dopustila zneužitia právomoci, keď použila konanie upravené v článku 258 ZFEÚ na spochybnenie opatrení iného členského štátu. Spojené kráľovstvo sa domnieva, že členskému štátu, ktorého sa toto spochybnenie dotýka, je odňatá ochrana zverená prostredníctvom konania o nesplnenie povinnosti, a aj keď mu bol povolený vstup do konania ako vedľajšiemu účastníkovi, disponuje v tomto kontexte iba obmedzenými procesnými právami.

23 Komisia navrhuje zamietnuť námietku neprípustnosti, ktorú vzniesli Maltská republika a Spojené kráľovstvo.

#### Posúdenie Súdnym dvorom

24 Z ustálenej judikatúry Súdneho dvora vyplýva, že ak sa Komisia domnieva, že niektorý členský štát porušil svoje povinnosti, je oprávnená rozhodnúť, či začne voči tomuto štátu konanie o nesplnenie povinnosti, označiť ustanovenia, ktoré tento štát porušil, a vybrať okamih, kedy voči nemu začne konanie o nesplnenie povinnosti, pričom úvahy, ktoré určujú toto rozhodovanie, nemôžu mať vplyv na prípustnosť žaloby (rozsudok Komisia/Poľsko, C-311/09, EU:C:2010:257, bod 19 a citovaná judikatúra).

25 Vzhľadom na túto diskrečnú právomoc nepodanie žaloby o nesplnenie povinnosti proti jednému členskému štátu nie je relevantné na účely posudzovania prípustnosti žaloby o nesplnenie povinnosti podanej voči inému členskému štátu. Prípustnosť prejednávanej žaloby teda nemôže byť spochybnená tým, že Komisia nepodala žalobu o nesplnenie povinnosti proti Spojenému kráľovstvu.

26 Pokiaľ ide o tvrdenie o údajnom zneužití právomoci, stačí pripomenúť, že podľa ustálenej judikatúry Súdneho dvora Komisia nemusí preukázať existenciu záujmu na konaní, ani uviesť dôvody, ktoré ju viedli k podaniu žaloby o nesplnenie povinnosti. Keďže v prejednávanej veci predmet žaloby, opísaný

v návrhu na začatie konania, zodpovedá predmetu sporu, tak ako bol vymedzený vo výzve a v odôvodnenom stanovisku, nemožno úspešne tvrdiť, že Komisia zneužila svoju právomoc (pozri v tomto zmysle rozsudok Komisia/Španielsko, C-562/07, EU:C:2009:614, bod 25 a citovanú judikatúru).

27 Ako zdôraznil generálny advokát v bode 40 svojich návrhov, prípustnosť žaloby o nesplnenie povinnosti podanej voči určitému členskému štátu nemôže byť spochybnená ani tým, že Súdny dvor má v rámci tohto konania spresniť kvalifikáciu systému iného členského štátu z hľadiska práva Únie. Takéto spresnenie ani nemôže viesť k porušeniu procesných práv posledného uvedeného členského štátu, ktorý je vedľajším účastníkom konania.

28 Z predchádzajúcich úvah preto vyplýva, že predmetná žaloba je prípustná.

*O veci samej*

Argumentácia účastníkov konania

29 Komisia vo svojej žalobe po prvé tvrdí, že dotknuté dôchodkové systémy spadajú do pôsobnosti nariadení č. 1408/71 a č. 883/2004.

30 Táto inštitúcia uvádza, že dôchodkové systémy verejnej služby Spojeného kráľovstva jednak upravujú dávky v starobe v zmysle článku 4 ods. 1 písm. c) nariadenia č. 1408/71 a článku 3 ods. 1 písm. d) nariadenia č. 883/2004, a jednak sú založené na „právnych predpisoch“ v zmysle článku 1 písm. j) prvého pododseku a článku 1 písm. l) prvého pododseku uvedených nariadení.

31 Po druhé Komisia tvrdí, že článok 46b nariadenia č. 1408/71 a článok 54 nariadenia č. 883/2004 bránia takému ustanoveniu vnútroštátneho práva, akým je článok 56 maltského zákona o sociálnom zabezpečení, keďže stanovuje zníženie starobného dôchodku vyplácaného podľa maltských právnych predpisov o sumu dôchodku vyplácaného z dôchodkového systému verejnej služby Spojeného kráľovstva.

32 Maltská republika, podporovaná v tejto otázke Rakúskou republikou a Spojeným kráľovstvom, vo svojom vyjadrení k žalobe okrem iného uvádza, že je viazaná skutočnosťou, že britské dôchodkové systémy neboli nikdy uvedené vo vyhláseniach, ktoré Spojené kráľovstvo uskutočnilo na základe článku 5 nariadenia č. 1408/71 a článku 9 ods. 1 nariadenia č. 883/2004. Členské štáty nemôžu mať povinnosť nezávisle hodnotiť povahu dávok priznaných inými členskými štátmi, a ignorovať tak ich vyhlásenia uskutočnené na základe týchto ustanovení. V opačnom prípade by bol narušený právny význam a štatút týchto vyhlásení dotknutého členského štátu, spochybnil by sa celý systém koordinácie sociálneho zabezpečenia zavedený týmito nariadeniami a viedlo by to k praktickým a administratívnym ťažkostiam.

33 Maltská republika, podporovaná v tejto otázke Spojeným kráľovstvom, okrem toho uvádza, že dôchodkové systémy verejnej služby Spojeného kráľovstva môžu byť považované za doplnkové dôchodkové systémy, ktoré spadajú do pôsobnosti smernice 98/49. Ak členský štát neuskutočnil vyhlásenie podľa nariadenia č. 1408/71 alebo nariadenia č. 883/2004 a ak sa tento členský štát podľa všetkého domnieva, že dôchodkové systémy spadajú do pôsobnosti smernice 98/49, potom tieto dôchodky musia byť považované za vylúčené z uplatňovania nariadení č. 1408/71 a č. 883/2004.

34 Komisia, podľa ktorej názoru nie je smernica 98/49 v prejednávanom prípade uplatniteľná, odpovedala tak, že neuvedenie dotknutých dôchodkových systémov vo vyhláseniach uskutočnených Spojeným kráľovstvom nemôže Maltská republika považovať za dôkaz o tom, že tieto systémy nespadajú pod dotknuté ustanovenia. Komisia sa domnieva, že z ustálenej judikatúry Súdneho dvora vyplýva, že Maltská republika mala posudzovať uplatniteľnosť nariadení č. 1408/71 a č. 883/2004 na britské

dôchodkové systémy nie s ohľadom na to, či dávka je alebo nie je vnútroštátnymi právnymi predpismi považovaná za „dávku sociálneho zabezpečenia“, ale s ohľadom na znaky, ktoré sú charakteristické pre dotknutú dávku.

Posúdenie Súdnym dvorom

35 Výhrady formulované Komisiou smerujú jednak ku konštatovaniu, že členské štáty sú povinné overiť právne predpisy iného členského štátu, aby sa uistili, že táto právna úprava, aj keď nebola uvedená vo vyhlásení tohto iného členského štátu podľa článku 5 nariadenia č. 1408/71 alebo podľa článku 9 ods. 1 nariadenia č. 883/2004, spadá do vecnej pôsobnosti týchto nariadení, ďalej ku konštatovaniu, že takéto overenie, pokiaľ by ho Maltská republika uskutočnila, by viedlo k záveru, že dotknuté dôchodkové systémy upravujú dávky v starobe a sú založené na právnych predpisoch spadajúcich do pôsobností nariadení č. 1408/71 a č. 883/2004, a napokon smerujú ku konštatovaniu, že teda uplatnenie článku 56 maltského zákona o sociálnom zabezpečení, pokiaľ tento zakazuje súbeh dávok vyplývajúcich z dotknutých dôchodkových systémov a starobného dôchodku vyplácaného podľa maltských právnych predpisov, nie je v súlade s článkom 46b nariadenia č. 1408/71 a s článkom 54 nariadenia č. 883/2004.

36 Pokiaľ ide o článok 5 nariadenia č. 1408/71 a článok 9 ods. 1 nariadenia č. 883/2004, tieto ustanovenia ukladajú členským štátom povinnosť oznámiť právne predpisy a systémy týkajúce sa dávok sociálneho zabezpečenia, ktoré spadajú do vecnej pôsobnosti týchto nariadení, ktoré musia tieto členské štáty dodržiavať pri súčasnom rešpektovaní požiadaviek vyplývajúcich z článku 4 ods. 3 ZEÚ.

37 Zo zásady lojálnej spolupráce zakotvenej v článku 4 ods. 3 ZEÚ totiž vyplýva, že každý členský štát musí na účely vyhlásení uvedených v článku 5 nariadenia č. 1408/71 a v článku 9 ods. 1 nariadenia č. 883/2004 starostlivo preskúmať svoje vlastné systémy sociálneho zabezpečenia, a ak je to vhodné, po skončení tohto preskúmania vyhlásiť, že tieto systémy spadajú do pôsobnosti uvedených nariadení (pozri analogicky rozsudky FTS, C-202/97, EU:C:2000:75, bod 51, a Herbosch Kiere, C-2/05, EU:C:2006:69, bod 22). Z tejto zásady rovnako vyplýva, že ostatné členské štáty môžu oprávnene očakávať, že dotknutý členský štát si tieto povinnosti splní.

38 Tieto vyhlásenia tak zakladajú domnienku, že vnútroštátne právne predpisy oznámené podľa článku 5 nariadenia č. 1408/71 alebo článku 9 nariadenia č. 883/2004 spadajú do vecnej pôsobnosti týchto nariadení a v zásade zaväzujú ostatné členské štáty. Ak naopak členský štát neoznámi vnútroštátne právne predpisy v zmysle týchto nariadení, ostatné členské štáty môžu v zásade vychádzať z toho, že tieto právne predpisy nespadajú do vecnej pôsobnosti uvedených nariadení.

39 Navyše až dovtedy, kým vyhlásenia uskutočnené členským štátom nie sú zmenené alebo zrušené, musia ich ostatné členské štáty zohľadňovať. Členský štát, ktorý uskutočnil vyhlásenie, je povinný zvážiť jeho odôvodnenosť a prípadne zmeniť ho, ak iný členský štát vyjadrí svoje pochybnosti o správnosti týchto vyhlásení (pozri v tomto zmysle rozsudok Banks a i., C-178/97, EU:C:2000:169, bod 43).

40 Tento záver však neznamená, že členskému štátu je odňatá akákoľvek možnosť reagovať, ak má informácie, ktoré vyvolávajú pochybnosti o správnosti vyhlásení uskutočnených iným členským štátom.

41 Po prvé, ak vyhlásenie vyvoláva pochybnosti a ak sa členské štáty nevedia dohodnúť predovšetkým na kvalifikácii právnych predpisov alebo systémov v rámci pôsobnosti nariadení č. 1408/71 a č. 883/2004, je im dovolené obrátiť sa na správnu komisiu podľa článkov 80 a 81 nariadenia č. 1408/71, resp. článkov 71 a 72 nariadenia č. 883/2004. Po druhé, ak sa správnej komisii nepodarí dosiahnuť zhodu v stanoviskách členských štátov v otázke právnych predpisov uplatniteľných v prejednávanej veci, potom sa prípadne môže členský štát, ktorý má pochybnosti o správnosti vyhlásenia iného členského štátu, obrátiť na Komisiu alebo ako posledný prostriedok nápravy začať konanie podľa

článku 259 ZFEÚ a umožniť tak Súdnemu dvoru, aby v rámci tohto prostriedku preskúmal otázku uplatniteľných právnych predpisov (pozri v tomto zmysle rozsudok Banks a i., C-178/97, EU:C:2000:169, bod 44).

42 S ohľadom na tvrdenia Komisie je potrebné doplniť, že konštatovanie, že členský štát musí zohľadňovať vyhlásenie uskutočnené iným členským štátom, nie je v rozpore ani s judikatúrou Súdneho dvora (pozri najmä rozsudky Beerens, 35/77, EU:C:1977:194, bod 9, ako aj Hliddalova a Bornand, C-216/12 a C-217/12, EU:C:2013:568, bod 46), podľa ktorej skutočnosť, že členský štát zahrnul zákon alebo vnútroštátny právny predpis do svojho vyhlásenia v zmysle článku 5 nariadenia č. 1408/71 alebo článku 9 nariadenia č. 883/2004, nutne preukazuje, že dávky priznané na základe tohto zákona sú dávkami sociálneho zabezpečenia v zmysle uvedených nariadení, zatiaľ čo skutočnosť, že zákon alebo vnútroštátny právny predpis nie je zahrnutý do takéhoto vyhlásenia, nemôže sama osebe preukazovať, že tento zákon alebo tento vnútroštátny právny predpis nespadá do pôsobnosti uvedených nariadení.

43 Ak by aj totiž neexistovala všeobecná povinnosť členských štátov overovať, či právne predpisy ostatných členských štátov spadajú do vecnej pôsobnosti nariadení č. 1408/71 a č. 883/2004, vnútroštátny súd rozhodujúci o veci týkajúcej sa takéhoto zákona alebo takéhoto právneho predpisu môže kedykoľvek skúmať kvalifikáciu systému dotknutého v spore, ktorý prejednáva, a prípadne môže aj položiť v tejto súvislosti prejudiciálnu otázku Súdnemu dvoru.

44 Naproti tomu zo žiadneho z dotknutých dvoch článkov nevyplýva, že by iné členské štáty ako štát, ktorý zaviedol uvedený zákon alebo právny predpis a neoznámil ho vo vyhlásení, mali povinnosť samy určovať, či tento musí byť jednako považovaný za predpis spadajúci do vecnej pôsobnosti dotknutých nariadení.

45 Z vyššie uvedeného vyplýva, že Komisia predmetnú žalobu o nesplnenie povinnosti nesprávne založila na existencii všeobecnej povinnosti členského štátu overovať, či právne predpisy ostatných členských štátov, aj keďže neboli uvedené vo vyhlásení v zmysle článku 5 nariadenia č. 1408/71 alebo článku 9 ods. 1 nariadenia č. 883/2004, spadajú do vecnej pôsobnosti uvedených nariadení.

46 Z tohto dôvodu musí byť žaloba v celom rozsahu zamietnutá.

## O trovách

47 Podľa článku 138 ods. 1 Rokovacieho poriadku Súdneho dvora účastník konania, ktorý vo veci nemal úspech, je povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté. Keďže Maltská republika navrhla zaviazať Komisiu na náhradu trov konania a Komisia nemala úspech vo svojich dôvodoch, je opodstatnené zaviazať ju na náhradu trov konania. V súlade s článkom 140 tohto rokovacieho poriadku Rakúska republika a Spojené kráľovstvo znášajú svoje vlastné trovy konania.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (štvrtá komora) rozhodol a vyhlásil:

**1. Žaloba sa zamieta.**

**2. Európska komisia je povinná nahradiť trovy konania.**

**3. Rakúska republika a Spojené kráľovstvo Veľkej Británie a Severného Írska znášajú svoje vlastné trovy konania.**

Podpisy